L'ANTIC RÈGIM

El pas del segle XVIII al segle XIX va suposar el pas de l'Edat _____ a l'Edat _____. És a dir, deixar enrere l'Antic Règim. Però, quina era l'estructura de l'Antic Règim?

En primer lloc la societat _____. La societat de l'Antic Règim estava dividida en els tres ordres o _____ conformats a l'Edat Mitjana: el _____, la _____i els plebeus o _____, que eren un grup extens que agrupava totes les persones que exercien alguna ocupació o un ofici, des de pagesos fins a comerciants. Aquesta societat estava basada en la _____ legal, social i econòmica. El _____i la _____eren els estaments _____: no feien _____, no pagaven _____, ocupaven els càrrecs públics més importants, i gaudien de _____ més favorables. El tercer estament, el _____, no tenia cap privilegi i havia de pagar tots els impostos fruit de la seva feina. Al segle XVIII representava aproximadament el _____ de la població, però molts pocs tenien _____ i molts pocs ocupaven _____. Els estaments eren grups _____ als quals es pertanyia per _____, i era molt difícil pujar d'estament: un plebeu poques vegades arribava a ser _____. Al segle XVIII només alguns membres de la _____ més rica ascendien a la noblesa.

En segon lloc l'_____. Això vol dir que l'_____ era la font de riquesa més important, però era molt poc _____i estava tècnicament molt _____. A més la noblesa i l'Església acaparaven la major part de les _____, que a més a més estaven _____, és a dir, lligada a un títol nobiliari, a l'Església, a un municipi o a la corona. Això vol dir que els titulars en podien treure profit _____, però no podien _____. Els propietaris eren rendistes que cobraven _____, però que no invertien en millorar-les. Els pagesos no solament pagaven diversos imposts al senyor, sinó que estaven també obligats a lliurar a l'Església la desena part de les seves collites (el _____) i a pagar a l'Estat altres _____ (talla, gabella...). Els escassos excedents que estaven en mans dels agricultors els permetien una agricultura de _____, dedicada al policonreu, bàsicament de cereals, i, en gran manera, a l'_____. El comerç interior era escàs. Només es comprava allò indispensable, en fires i en mercats locals, i, per

tant, la producció d'objectes manufacturats era escassa. Al segle XVIII sí va créixer el comerç amb altres _____, sobretot de manufactures de luxe controlades per la _____. La resta de producció manufacturera (feta a mà, artesanalment) estava molt controlada pels _____, organitzacions d'artesans que exercien el control sobre les matèries primeres, l'elaboració i la venda de productes.

En tercer lloc, la _____ de dret diví. Això vol dir que el monarca concentrava o controlava els tres poders de l'Estat (judicial, _____i _____), sense _____ i amb limitacions només teòriques. Per tant no compartia amb ningú la _____, és a dir, el poder. El rei era l'encarnació de l'_____ i tots els habitants li estaven sotmesos en condició de _____. Aquest dret es justificava per l'origen diví del seu poder, perquè rebia de _____ l'autoritat i en nom de _____ l'exercia. Per poder exercir la seva autoritat, els monarques comptaven amb l'assistència i l'assessorament de Consells, ministres i secretaris. Un gran nombre de _____ s'encarregaven d'administrar el regne, recaptar impostos i fer complir les ordres reials. Malgrat que concentrava tot el poder, el monarca havia de respectar els privilegis tradicionals de la _____ i del _____, que posseïen drets de jurisdicció (senyorials) en una part important del regne (senyorius), en la qual cobraven impostos i administraven justícia. Finalment, el poder del monarca també estava limitat per les _____ o _____, sorgits a l'Edat Mitjana i integrats per representants dels tres estaments. Però a la majoria de països aquestes corts o parlaments gairebé mai eren convocats pel rei.